

FREMGANGSMÅDE FOR VEDTAGELSE AF VISSE AFGØRELSER, SAMT ANDRE FORANSTALTNINGER, DER SKAL TRÆFFES I PERIODEN FORUD FOR TILTRÆDELSEN

I perioden mellem traktatgrundlagets under- tegnelse og tiltrædelsestidspunktet, dvs. i 1972, vil der i EFs institutioner uden de nye medlemsstaters direkte deltagelse heri blive vedtaget retsakter, som i kraft af bestemmelserne i tiltrædelsestraktaten er bindende for de nye medlemsstater fra tiltrædelsestidspunktet. Endvidere vil ansøgerlandene i dette tidsrum kunne vedtage lovgivning, som øver indflydelse på deres fremtidige rettigheder og forpligtelser som medlemmer af et udvidet EF. Under udvidelsesforhandlingerne er der aftalt et arrangement, som tager sigte på gensidig underretning og konsultation i 1972. Dette arrangement er ligeledes knyttet til slutakten fra konferencen mellem EF og ansøgerlandene og taget til efterretning af de undertegnende regeringsrepræsentanter og Rådet.

Fra EFs side betyder denne fremgangsmåde, at samtlige Kommissionens forslag og meddelelser, som kan føre til vedtagelser i Rådet, vil blive sendt til ansøgerlandene umiddelbart efter oversendelsen til Rådet.

Danmark og de øvrige ansøgerlande er tilsvarende forpligtet til at meddele EF sådanne beslutninger, som kan få virkning for deres rettigheder og forpligtelser som fremtidige medlemmer af Fællesskaberne. Regeringen har besluttet, at forudsætningslove og konsekvenslove skal notificeres over for EF med en tidsfrist for eventuelle kommentarer, og at lovforslagene først efter denne tidsfrists udløb forelægges i statsråd og folketing. Ved at følge denne fremgangsmåde vil man kunne undgå modstrid mellem disse love, der vedrører dansk EF-medlemskab, og EFs regler. Dette arrangement gælder udelukkende i tiden indtil et eventuelt dansk medlemskab. Som medlemsland vil Danmark ikke have nogen tilsvarende generel forpligtelse til at forelægge lovforslag i Bryssel.

Konsultationerne vil foregå på ad hoc-basis i et interimsudvalg, som består af repræsentanter for de nuværende og de nye medlemslande bistået af EF-kommissionen og konferencesekretariatet. Hvis der ikke i dette udvalg kan

opnås enighed om retsakternes udførelse, kan ethvert af ansøgerlandene forlange sagen rejst på ministerniveau. I tilfælde af, at vitale danske interesser som kommende EF-land trues, vil man således i realiteten have samme mulighed som et medlemsland for at tilgodese disse interesser.

De følgende afsnit i aftalen om interimsarangementet nævner visse foranstaltninger, der skal træffes i perioden forud for tiltrædelsen. I medfør af afsnit II skal de nye medlemslande således medvirke til, at deres tiltrædelse af visse aftaler så vidt muligt finder sted samtidig med deres indtræden i EF. Det drejer sig om aftaler – f. eks. de i EØF-traktatens art. 220 nævnte konventioner – hvor der foregår drøftelser af den tilpasning af aftalerne, som skal ske i forbindelse med udvidelsen.

Visse aftaler er endnu på det forberedende stadium mellem de oprindelige medlemsstater. Det drejer sig om EFs patentkonvention, en konvention om konkursret samt den i EØF-traktatens art. 220 nævnte konvention om ophevelse af dobbelt-beskatning inden for Fællesskabet. I det omfang, sådanne konventioner endnu ikke er undertegnet, opfordres de nye medlemsstater til at deltage i udarbejdelsen heraf.

Ifølge afsnit III deltager ansøgerlandene på EFs side i visse forhandlinger, som i løbet af 1972 skal finde sted i sammenhæng med udvidelsen. Det drejer sig først og fremmest om forhandlingerne om de forudsete aftaler med de EFTA-stater, der ikke har anmodet om at blive medlemmer af EF, samt om forhandlinger med lande i Middelhavsområdet om tilpasninger i aftalerne med EF.

Som nævnt i forbindelse med omtalen af protokol nr. 29 skal Danmark ved et medlemskab af EF i stedet for den kontrolaftale, som nu afsluttes med IAEA, indtræde i Fællesskabets aftale af samme karakter. Derfor skal der i aftalen mellem Danmark og IAEA – jfr. afsnit IV – indføjes en opsigelsesklausul.